

Så sent som i sidste uge har vi her i Folketingssalen behandlet et forslag om udmøntning af 60 mio. kr., som landbruget har indbetalt. Der var forslag om udmøntning eller tilbageførelse af 30 mio. kr.; de 30 resterende mio. kr. aner vi ikke hvornår eller hvordan eller på hvilket grundlag bliver tilbagebetalt.

Så der er flere konkrete ting, der viser, at hr. Ole Stavad simpelt hen ikke har ret i det, han netop sagde her fra talerstolen for et øjeblik siden.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg må nok sige, at spørgsmålet om skattetrykrets højde er lige på kanten af det emne, vi diskuterer her i dag.

Hr. Stavad frafalder? Så er det skatteministeren.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Denne debat, vi har haft i dag, synes jeg har været en instruktiv og konstruktiv debat. Jeg har kunnet konstatere – og de, der har lyttet til den, har kunnet konstatere – at der er en kraftig opbakning til den linje, regeringen følger med hensyn til indsatsen over for skattefiduser, huller og utilsigtet anvendelse af reglerne.

Alle partier har i større eller mindre udstrækning bakket op om linjen. Alle partier har sagt, at de vil følge regeringen i at sætte ind over for det her. Det synes jeg er en meget konstruktiv og glædelig lære af dagens debat, og jeg ser frem til en række gode og konstruktive lovbehandlinger af forskellige forslag, som måtte komme frem i forbindelse med eventuelle huller, opståen af huller m.v. Hurtige handlinger, hvor alle er med, brede flertal over for alle skattefiduserne, det er, hvad en regering på det her område næsten kun drømmer om.

Jeg vil selvfølgelig så også kvittere for dette gode, konstruktive samarbejde ved at love at fremkomme med den i dagsordenen nævnte redegørelse inden den 1. juli, hvor Folketinget jo skal informeres om, hvilke skatte- og erhvervslove der er blevet misbrugt, hvilke indgreb af lovmæssig og administrativ art der er gennemført, om der er behov for yderligere initiativer, og endelig om man kan forestille sig, at der findes yderligere muligheder for at forbedre samfundets evne til at bekæmpe økonomisk kriminalitet.

Med disse ord vil jeg i hvert fald sige, at jeg ser frem til et godt samarbejde helt i regeringens ånd.

Frank Aaen (EL):

Vi har i denne debat forsøgt at finde ud af, om V og K har lært noget af det, der skete i tagselv-bordets årti: det moralske forfald, der bredte sig blandt rådgivere, advokater, revisorer, banker og selskabsejere, og hele det pæne borgerskab mente, det var o.k. at stjæle et tocifret milliardbeløb fra staten.

Vi har hørt de to partier forsøge at gemme sig bag en sætning i højesteretsdommen mod Satair om, at skattemyndighederne ikke har gjort noget galt. Jeg skal bare erindre om, at f.eks. professor Øhrgaard klart konkluderede bagefter, at når Højesteret siger det, frifinder de skattemyndighederne for at have begået fejl, der kan nedsætte erstatningskravet. Men det er ikke en godkendelse af myndighedernes indsats, og det vil også være meget svært at føre bevis for, at myndighederne ikke gjorde noget galt tilbage i 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne.

Der er ingen forklaring på, hvorfor der skulle gå så lang tid, fra myndighederne fik kendskab til tingene i 1989-90, og til selskabstømningerne blev stoppet i 1993-94. Der er ikke nogen forklaring på, at der kunne få lov at fortsætte et misbrug med udbetaling af penge fra statskassen i næsten 10 år, fra Told og Skat fik besked om, at det, der foregik, var rent snyd, til den sidste check blev skrevet ud af skattevæsenet. Der er ikke nogen forklaring på, hvorfor underskuds-selskaber skulle kunne sælges i næsten 10 år, bare for at nogle kunne spare noget i skat.

Når nu købere og sælgere kommer for retten for deres gerninger i den periode og rådgiverne hænges ud, må vi sige, at det altså var de samme myndigheder, der lavede lovgivningen, som brugte og misbrugte den. Det var myndighederne, der undlod at bremse misbruget, og det var myndighederne, der var alt for langsomme til at gribe ind over for direkte snyd. Man godkendte selv de mest kreative, luftige skatteprojekter i den periode, og man lokkede stort set de mennesker i uføre, som troede, det var i orden. Det vil faktisk klæde de ansvarlige partier at tage et ansvar, erkende egen forsømmelighed og ikke bare sige, at det overlader vi til domstolene. Det er korrekt, at domstolene skal placere det juridiske ansvar, når det kan gøres gældende; men det, det også drejer sig om, og som vi høj grad må klare her, er, at når der kan gøres et moralsk og politisk ansvar gældende, er det faktisk vores opgave. Det er ikke noget, der kan overlades til domstolene.